

Да ўвагі!

Хто хоча
набываць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

ТРАГЕДИЯ

Землетрясение в Италии: сотни погибших

И много пропавших без вести. В одной только коммуне Аккумоли пропавшими без вести числятся 150 человек.

Число пострадавших с каждым днем увеличивается. Такой результат землетрясения магнитудой 6,2, которое произошло в центральной части Италии, к юго-востоку от города Перуджа.

У ГАСЦЯХ

Як Лукашэнка частаваў амерыканскага акцёра

Як вядома, 24 жніўня ў Аляксандра Лукашэнкі адбылася неформальная сустрэча з вядомым амерыканскім акцёрам Стывенам Сігалам, які прыляцеў у Мінск дзеля супрацоўніцтва з буйнейшай беларускай кампаніяй — распрацоўшчыкам анлайн-гульніў. Цікава і тое, што карані гасця тут, у Беларусі. А таму як было не пачаставаць яго нашымі прысмакамі — салам, бульбачкай, халаднічком, капустай... Зацікавілі акцёра і кавуны, якія ўжо каторы год вырошчваюцца на прэзідэнцкім агародзе.

SOS!

Слуцкі завод «Эмальпосуд»: крах?

Пагадзіцеся, дзве з паловай сотні чалавек — не так ужо і мала. А калі ўявіць, што ў некалі індустрыяльным Слуцку адно за адным спыняюцца прадпрыемствы, то знайсці новую працу для такой колькасці людзей вельмі і вельмі праблематычна.

Завод «Эмальпосуд» выкідае на вуліцу высокапрафесійных рабочых 3-за таго, што склалася надзвычай цяжкая эканамічная сітуацыя. І гэта на прадпрыемстве, якое доўгі час з'яўлялася, можна сказаць, брэндмам горада. Але праблема нават не ў гэтым. Сам завод не проста брэнд — ён унікальны. Такага чутуна, які выраблялі ў Слуцку, не здолепа налаodziць ніводнае прадпрыемства ў свеце. На завод не аднойчы прыязджалі вучыцца спецыялісты з Заходняй Еўропы, а таксама з Расіі. Аналагаў слускага чутуна не існуе. Справа ў тым, што на заводзе пільна кантралявалі міграцыю бора ў так званым харчовым чутуне. І ў гэтым вялікая заслуга мясцовых тэхнолагаў.

Дарэчы, чутун, які вырабляецца за мяжой, дагэтуль не можа прайсці нашы санітарныя нормы. Пры тым, што прадпрыемства ўсё 90 гадоў працавала на прыватнай сыравіне. Коск набывалі ў Польшчы, чыгун дастаўлялі з кар'ераў Тульскай вобласці Расіі, эмаль — з Іспаніі. Выраблялі не толькі патэльны і іншы посуд. Высокай якасцю вызначаліся нашы слуджкі мойкі, паддоны, нават гіры. На заводзе стаялі лагранкі ёмкасцю па п'яць тон. Толькі з адной такой лагранкі вырабляўся ўвесь посуд.

Людміла НАЧЫНА 42 гады адпрацавала на прадпрыемстве. Жанчына ледзь стрымлівае слёзы, узгадваючы мінулае:

— У нас на заводзе былі працоўныя дынастыі — бацька, сын, нявестка, сямейныя пары. Гдамі перадавалі старэйшыя майстры свае навыкі маладым спецыялістам. Як толькі ўсё пайшло наперакасяк, многія звольніліся. У апошнія месяцы то працуем, то стайм. Ніякай упуэнасці. А гэта ж і на заробках адбываецца.

Праблемы прадпрыемства пачаліся ў 2007 годзе, калі павялісіся кошты на чыгун, які закупалі ў Расіі. Міністэрства прамысловасці тады не дазволіла часова спыніць завод, які прасіла кіраўніцтва. У выніку ён трапіў у даўгавую яму. Выгараскаваліся самі і пры гэтым паставілі 80% прадукцыі на экспарт. Потым, калі ўвайшлі ў холадныг Беларускага металургічнага завода, сталі, па-сутнасці, забяспечваць заробкі супрацоўнікам Аршанскага завода «Легмаш», бо завод ужо лічыўся яго цэхам. Сёння ўнікальныя станкі Слуцкага завода адзін за адным здаюцца на металалом. Парэзана ўнікальнае абсталяванне разам з імартнымі кампанентамі, якія набылі адносна нядаўна. Гэтага пакуль хапае, каб плаціць заробкі аршанцам. Чаму так атрымалася? Чаму аршанскае прадпрыемства, якое ўжо дыхала на ладан, нічога не зрабіла, каб калі не палепшыць сітуацыю на слудцкім заводзе, то хаця б не тапіць яго і самому такім чынам не пайсці на дно?

Людміла Начына, якая пра-

цавала ў аддзеле маркетынгу, ведае адказ на гэтае пытанне:

— Аршанскае кіраўніцтва не ведала нашай спецыфікі і не стала нават яе вывучаць. А мы ж заўсёды арыентаваліся на экспарт. Ніхто гэтага не ўлічыў. Усё скасавалі і накіравалі прадукцыю выключна на ўнутраны рынак. А ён быў і без таго цалкам забяспечаны ёю. У выніку мы хутка «праарэлі». Да гэтага мы спакойна давалі на 150 тысяч долараў штомесяц у бюджэт краіны. Нікому гэта, відаць, было не цікава. Мы сталі для аршанскага кіраўніцтва б'яльмом у воку. Ну і яно з намі хутка ўправілася, як кухар з бульбай.

Варта адзначыць, што ўнікальнае прадпрыемства спрабавалі ўратаваць замежныя інвестары. Польская фірма, згодна з планам поўнай рэканструкцыі, за чатыры месяцы прапаноўвала пабудавать цэхі, а італьянская — забяспечыць абсталяваннем. Здавалася б: вось яно, выйце! І завод захаваецца, і абсталяванне стане больш сучасным. А галоўнае — застаецца ўнікальнай якасць і сакрэты майстэрства перададзеным новым пакаленням. Але ўсе планы разбіліся дашчэнтку пасля таго, як замержнікі сустрэліся з нашымі міністэрскімі чыноўнікамі. Чаго ад іх былі захапелі, засталася за кадрам, але жаданне ўкладваць срэды ў беларускую эканоміку знікла.

Андрэй КАЗЛОЎСКІ адпрацаваў на заводзе 15 гадоў. Пачынаў інжынерам па рамоне абсталявання, а потым стаў інжынерам па ўкамплектацыі. Ён гаворыць:

— Праз якіх два месяцы не

будзе пра што гаварыць. Ужо рэжучы ўнікальныя станкі. Калі такімі тэмпамі дабярэцца да пяціх, то ніхто аднавіць нічога не здолеа. Такае абсталяванне нідзе не знайсці. Разбураўне ўнікальнага завода — злачыніцтва! На нашу прадукцыю вялікі попыт за мяжой. Цяпер жа нам самім давядзецца набываць тыва ж паддоны за валюту з расійскага Кіраўскага завода і значна горшай якасці.

Сапраўды, наведванне слудцкіх крамаў засведчыла, што прадукцыя «Эмальпосуда» карыстаецца попытам. У прадаўшчыцы магазіна на вуліцы Леніна пытаюся, ці ёсць патэльны альбо гусятніца ў продажы. «Што вы, даўно іх няма. Вось на ўвесь горад застаўся адзіны чыгунны казан на стэндзе з эмблемай завода. Вельмі шкада, што завод звыніўся. Я сама карыстаюся чыгуннай патэльнай. А ў ёсках у печ толькі такія і можна ставіць. Усе застэпаны ведаюць, што ніякія тэфлонавыя яе не заменіць».

У сталічных крамах прадукцыя Слуцкага завода таксама адсутнічае. На паліцах толькі ўкраінскія і кітайскія патэльны. Няўжо цяпер заўсёды будзе так?

На нашых вачах завод, які пасляхова працаваў з 1923 года, перажыў вайну, выстаў у ліхія 90-я, не вытрымаў... пературбачы «квітнеючай эканомікі».

Сітуацыю, здаецца, яшчэ можна ўратаваць, калі на завод тэрмінова прызначыць разумнага кіраўніка і прыцягнуць замежных інвестараў для аднаўлення вытворчасці.

Людобў ЛУНЁВА.

СЛЫШАЛИ?

Ким Чен Ын заявил, что США теперь у него в руках

Лидер КНДР Ким Чен Ын назвал проведенное накануне удачное испытание баллистической ракеты с подводной лодки самым большим успехом для своей страны, который поставил ее в «первые ряды» ядерных вооруженных сил, сообщает Reuters со ссылкой на Центральное телеграфное агентство Кореи (ЦТАК).

«Проведенный на этот раз испытательный пуск баллистической ракеты стал успехом из успехов, победой из побед», — цитирует северокорейского лидера агентство Yonhap. «Континентальная часть США и оперативный театр в районе Тихого океана теперь в наших руках», — говорится в заявлении ЦТАК.

ПА-ЗА ГУЛЬНЁЙ

Людзі «гінуць» за метал...

Алесь
СІБЫ

Асабіста для мяне Алімпіяда — гэта не ачкі, галы, секунды. Ну што з таго, што тытулаваны Усейн Болт прабег 200 метраў за 19,78 секунды, а цяпер ужо 23-разовы алімпійскі чэмпіён Майкл Фелпс праплыў 200-мэтроўку батэрфляем за 1.53,36? Прабег — і прабег, праплыў — і праплыў. Для мяне на першым месцы падчас Алімпійскіх гульніў — людзі. Спартсмены, у якіх я не бачу машыны па здабычы медалёў з каштоўнага металу. Трэнеры, якія сціпла знаходзяцца на другім плане, але часам выходзяць і на авансцэну. Спартыўныя чыноўнікі, паводзіны якіх падчас такіх адказных спаборніцтваў могуць сказаць больш пра чалавека, чым некалькі гадоў яго працы ў кабінетным крэсле. Алімпіяда і тое, што адбываецца пасля яе завяршэння, — лакмусавая паперка, якая паказвае, хто і чаго варты. Хто — асоба, а хто — звычайны балбатун. З кім пайшоў бы ў разведку, а каго лепш наогул абысці.

Вось, напрыклад, дрэнна выступілі ў Бразіліі беларускія плыўцы. Не паказалі нават тых вынікаў, што паказвалі да Алімпіяды. Не пайшло на першых стартах і ў Аляксандры Герасімені. Што робіць трэнер Дзмітрый Манцэвіч? Не прымае удар на сябе, а займае пазіцыю «мая хага з краю», заўляючы, што «перад Алімпіядай спартсмены прынялі рашэнне рыхтавацца самастойна». Так паступае нармальны мужчына і трэнер? Дарэчы, Саша пасля гэтага заявляла «бронзу» і шчыра выказалася з вышэйназванай нагоды: «Гэта крывадушнасць! Не павяжаю за гэта людзей».

Парадаваліся беларусы і за 28-гадовага шматборца Аляксандра Лесуна, які нарадзіўся ў Барысаве, але залаты медаль прынёс зборнай Расіі.

«У Беларусі мне казалі, што я не маю права займацца спортам на стане здароўя, — распавёў пасля перамогі спартсмен. — Праўда, у Маскве мяне абследавалі ў пяці клініках і ні ў адной не знайшлі праблемы, пра якую казалі беларусы. А ўвогуле, у беларускай камандзе былі тры чалавекі, якія займаліся ў майго настаўніка, і адзін — у салоннага трэнера. Калі гэты спартсмен губляў месца ў ёй, сваёй пасады пазбаўляўся і

трэнер. Дануцыць такой сітуацыі ён не хацеў і рабіў усё, каб я не трапіў у асноўны склад... У маім выпадку справа ў грашак: трэнер не хацеў іх губляць і проста не дапукаў у каманду спартсмена, які займаўся ў іншага настаўніка».

Не хачу сцвярджаць, што ў словах шматборца — стопрацэнтная праўда, але ж, напэўна, не можа быць і дыму без агню. Бо як тады пасля змены грамадзянства Аляксандр Лясун, які «не меў права займацца спортам на стане здароўя», стаў чатырохразовым чэмпіёнам свету, трохразовым чэмпіёнам Еўропы і алімпійскім чэмпіёнам? Гэта сюэт, які мае права нават на экранізацыю! Трохкутнік: спартсмен—трэнер—грошы. Пра спорт ужо ніхто і не ўспомніць.

А хіба не драматычна разгортваліся падзеі для беларускага барца, бронзавага прызёра Алімпіяды 2000 года Дзмітрыя Дзябелкі? Арганізм спартсмена проста не вытрымаў трэнераваных нарузак. Праз нейкі час урачы паставілі страшны дыягназ — гломэрулаферыт (адно з самых агрэсіўных захворванняў нырак). Тры разы на тыдзень — кропельніцы. Амаль тры гады змагання за жыццё практычна ў адзіноце, пры падтрымцы блізкіх. За той час, што Дзіма змагаўся, у асобных спартыўных чыноўнікаў як быццам памяць знікла, і яны, бы тры страусы, дружна закапалі галовы ў пясок, забывшы і пра былыя дасягненні спартсмена, і пра яго цяжкае становішча. Буў нават выпадак, калі Дзмітрый звярнуўся з просьбай аб дапамозе да аднаго адказнага работніка Федэрацыі барацьбы. Той выслухаў, а затым як плонуў: «Як ты ўжо задаўбаў!».

Гісторыя алімпійца Дзмітрыя Дзябелкі мела шчаслівы працяг. Пасля рэзанансу ў СМІ спартыўныя чыноўнікі заварушыліся, дапамалгі, спартсмену зрабілі перасадку ныркі. Але колькі чалавека і яго сям'і давялося перажыць?! Варты гэтага быў алімпійскі медаль?

Таму ачкі, галы, секунды — гэта не галоўнае. Сёння яны адны, а заўтра будуць іншыя. Як мне падаецца, галоўнае — каб людзі заставаліся людзьмі. Што ў жыцці, што ў спорце. Вось гэта — дасягненне самай высокай пробы...

НУ І НУ!

Давялося страляць, каб спыніць п'янага кіроўцу

Здарэнне адбылося ў Крупскім раёне каля пасёлка Лянок. Як паведамляе прэс-служба УУС Мінскага аблвыканкама, супрацоўнікі ДАІ звярнулі ўвагу, што кіроўца і пасажыр Ford Mondeo не былі прышпіленыя. Да таго ж на аўтамабілі не было задняга рэгістрацыйнага нумара. Таму даішнікі развярнуліся і паехалі за

парушальнікам.

Кіроўца Ford Mondeo і не думаў спыняцца, а толькі павялічваў хуткасць. Падчас уцёкаў легкавік паехаў па полі, пасля заехаў у лес. Пасля папярэдніх стрэлаў у паветра даішнікі пачалі страляць у колы. Пасля гэтага аўтамабіль спыніўся, а кіроўца і пасажыр кінутыя

ўцякаць. Праз 500 метраў іх дагналі і затрымалі.

Экспертыза зафіксавала ў крыві кіроўцы 2,6 праміне (пасажыр быў цявровы). Высветлілася, што ў канцы мінулага года яго пазбавілі вадзіцельскіх правоў за кіраванне ў стане алкагольнага ап'янення. Праводзіцца расследаванне здарэння.

ДАЛЁКАЕ—БЛІЗКАЕ

Чвэрць стагоддзя таму: трывожныя дні

25 жніўня 1991 года была абвешчана незалежнасць Беларусі

Як усё адбывалася, успамінае дэпутат Вярхоўнага Савета 12-га склікання Лявон Баршчэўскі. Ён браў самы непасрэдны ўдзел у наданні Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце статусу канстытуцыйнай сілы.

«...І не пніцеса: мы кіравалі, кіруем і будзем кіраваць»

Дзевяносты год... Першая сесія новага Вярхоўнага Савета... Мы, дэпутаты з «нізоў», ставім пытанне пра адмену артыкула Канстытуцыі БССР аб «кіроўнай і накіроўнай ролі КПБ — КПСС». Атрымлівае крыху больш за дзесяць працэнтаў галасоў. У кулуарах да мяне падыходзіць адзін партыйны сакратар з маіх родных мясцін: «Леанід, ты не разумееш. Партыя — гэта тое, куды з тваім рылам не пускаюць. І не пніцеса: мы кіравалі, кіруем і будзем кіраваць!».

На самым пачатку другой сесіі збіраецца фракцыя, у якую ўвайшлі дэпутаты, якія атаясамлівалі сябе з Беларускім Народным Фронтам. **Зянон Пазьняк** кажа, што можа з'явіцца гістарычны шанец атрымаць незалежнасць. Таму мы, апазыцыянеры, павінны працаваць удзень і ўначы ды ствараць заканадаўчую базу сучаснай незалежнай дзяржавы.

Мяне прызначалі адказным за распрацоўку

пра грамадзянства, народаўладдзе і рэфэрэндумы. Працую ў Нацыянальнай, акадэмічнай і ўрадавай бібліятэках, чытаю і канспектую на розных мовах сотні заканадаўчых актаў самых розных краін. Афрыцына, па лініі пастаяннай камісіі, праводжу нараду за нарадай з педагогамі-практыкамі з усіх канцоў Беларусі: «Давіце створым такі закон аб адукацыі, каб настаўнік адчуў сабе чалавекам!».

У Саўміне пачынаюць навіперадкі

пісаць свой праект. Дзякуй Богу, там за гэта адказвае **Аляксандр Казулін**, а з ім можна будзе дамовіцца!

Перад путчам стаў беспрацоўным

Красавік 1991-га. У Мінску масавыя страйкі рабочых, мы ж з Пазьняком і Уладзімірам Заблоскім з візітам у Канадзе і ЗША, які нам зладзілі тамтэйшыя беларусы. Выступваючы аднаго разу перад імі, Пазьняк кажа:

«Пройдзе некалькі месяцаў, і Беларусь стане незалежнай!» Я, папраўдзе, не надта ў гэта веру, бо, здаецца, ужо добра ведаю кампартыйны бетон, які па-ранейшаму прамывае мазгі людзям.

Вяснова-летняя сесія Вярхоўнага Савета ў тым самым годзе. Большасць з трэскам чарговы раз правальвае распрацаваныя намі законапраекты. Затое актыўна галасуе за падпісанне новага «Саюзанага дагавора», згодна з якім усё сабе зноў забірае Масква, а нам пакідае хіба што Чарнобыль, рашэнне харчовай праблемы і будаўніцтва дарог...

Я не вытрымліваю. Іду ў кабінет да старшыні Вярхоўнага Савета, кажу: «Навошта былі ўсе гэтыя гульні ў пастаяннай камісіі, законатворчасць? Масква не дасць нам прыняць той закон аб адукацыі, які мы распрацавалі і абмеркавалі з людзьмі!» Кладу на стол заяву аб сыходзе з пасады намесніка старшыні камісіі. Яе тут жа задавальняюць, і з першага жніўня я вольны дэпутат. **(Заканчэнне на 5-й стар.)**

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО

ДОБРЫ ПРИКЛАД

Виктория ДРОЗ

ПРЫВАТНАЕ ЖЫЦЦЁ

Генадзь
і Юлія
Граўкіны.

Дасье

КОМАНДИРОВКА ПО ПИСЬМУ

РЭГІЁН

Quinta 20

Quinta 20

Вадзім БРОННІКАЎ

ЛЕТЧИК

Иван Нехай – пилот единственной в Беларуси авиакомпании «Белавиа». Он водит самолет весом почти сто тонн и вместимостью 166 пассажиров. Его рабочий график настолько плотный, что это интервью переносилось несколько раз и – что символично – совпало с радостной для «Белавиа» и всех нас новостью: в Национальном аэропорту Минск приземлился новый, только что с завода в Сиекле, «Боинг» белорусской авиакомпании. О надежности самолетов, на которых мы летаем, о профессионализме белорусских летчиков, которым доверяем свои жизни, – Иван Нехай рассказал об особенностях своей «неземной» профессии.

«Малейший пробел в знаниях – от полетов сразу же отстраняли»

– Иван, как все-таки правильно называется ваша профессия – летчик или пилот?

– В дипломе, как мы шутим, написано пилот минус инженер, т.е. через дефис: пилот-инженер. Часто нас называют летчиками. Но как ни назови, суть одна – мы управляем воздушными гражданскими судами.

– Где в Беларуси учат на гражданских летчиков?

– Нигде не учат. Я заканчивал Ульяновское авиационное училище и Санкт-Петербургский университет гражданской авиации.

Моя история не совсем типичная, я в профессию не с улицы пришел. Рос в семье бортижников, отец много лет летал и много будущего для меня не видел. Хотя я заканчивал школу в 2001 году – это были годы, когда профессия летчика в нашей стране не была такой модной и престижной, как сейчас, работы у летчиков было немного, количество перевозок в разы меньше. Но отец решил, что я должен идти по его стопам. И сегодня я благодарен ему за это.

А тогда, в 17 лет, было непросто сесть на поезд и уехать за 2 тысячи километров в незнакомый город, чужой коллектив.

Поступать было несложно. Авиакласс среди выпускников не наблюдалось. Экзамены сдавал в Минске. При Минском авиационном колледже осуществлялся набор в Ульяновское авиационное училище. Был такой своеобразный обмен учащимися: россияне в нашем колледже получали наземные специальности (инженеров, диспетчеров), а белорусы в Ульяновское училище управляли гражданскими воздушными судами. Сейчас, к слову, эти практики не идут. Документы подали 17 белорусов, но после медкомиссии поступающих осталось 7 человек на 6 мест. Экзамены я сдал успешно.

– Учиться, наверное, было нелегко?

– Если ты настроен получить хорошее образование, то учеба – всегда большой труд. И нет разницы, на кого ты учишься – пилота, врача, инженера. Конечно, мы ждали полетов. Ведь первые два года изучали обычные дисциплины – физику, математику, а нам не терпелось в небо. Но когда на третьем курсе попали в авиационный отряд, поняли, что тут уже не до шуток. Спрос был строжайший, малейший пробел в знаниях – от полетов сразу же отстраняли.

– Свой первый полет помните?

– 2003 год. Лето. Это был полет с инструктором, нас посадили не на место второго пилота, а сразу на командирское место и мы смотрели, как это – управлять самолетом. Потом нам доверили летать по маршрутам, небольшим маршрутам. Обучение в академии предполагало отработать определенное количество часов, прежде чем кургантам выдают диплом – удостоверение пилота.

– А сколько обычно проходит времени между учебными полетами и первым самостоятельным?

– Первый самостоятельный полет мы выполняем еще в училище, налетав нужное количество часов.

В авиакомпании, прежде чем новичку доверят место второго пилота, необходимо пройти много ступеней – курсы экзамены, тренажеры. Требования очень серьезные. Если все сделаешь успеш-

но, тебя зачисляют в команду. Истории, когда претендентов на место пилотов не принимали на работу из-за недостаточных знаний, немало.

– Конкуренция в компании «Белавиа» большая?

– Скажу так: пока работы всем хватало, конкуренция была ажиотажный отряд, четыре эскадрильи, они сформированы по типам самолетов: эскадрилья «Боингов», эскадрилья «CRJ» и «TU-154». В каждой эскадрилье есть свои командиры, их заместители и командиры пилотов. Возматывает авиационный отряд молодой командир Олег Юревич Салтовский – суперпрофессионал, природный организатор. То, что «Белавиа» постоянно меняется, идет в ногу со временем – во многом его заслуга.

– Я работаю в эскадрилье «TU-154». Но скоро нас реформируют. Буду переучиваться летать на «Боинге», «Эмбраере». Это хорошая практика. Хочется развиваться, приобретать новый опыт.

– На «TU-54», наверное, летать невыгодно? Эти самолеты не пускают в Европу...

– Но они летают по всей России, Москва, Санкт-Петербург, Северный округ – Калининград, Мурманск, Екатеринбург, Нижний Новгород. У нас много командировок, идет большой налет часов, это хорошо оплачивается. Есть возможность посмотреть новые города.

У пилотов, которые летают в Европу, такая возможность есть. Авиакомпании платят аэропорту сбор за стоянку и обслуживание самолета, поэтому расписание составляется так, чтобы судно не задерживалось в чуждой аэропорту. Прилетели, увидели аэропорт и улетели обратно.

«Мы разбираем каждую авиакатастрофу, которая произошла в мире»

– А какие самолеты считаются лучшими в вашей профессиональной среде? На каком судне вы летаете?

– На «Эмбраере». Это новые самолеты в нашей авиакомпании. А пилотажные – всегда интереснее. На этих самолетах новейшее оборудование, которое способствует безопасности полетов.

Они летят в управлении, бортовой компьютер здорово помогает летчику: задает параметры, и самолет сам набирает высоту, сам снижается. Я летаю на российском «TU-154» и считаю, что он тоже надежный самолет, хотя на эти лайнеры нет современной аппаратуры, помогающей пилотам в расчетах. У «TU-154» три двигателя, а значит, при отказе одного из них самолет может долгие часы и безопасно совершить посадку. В «TU-154» абсолютно все системы дублируются.

В свое время «TU-154» – это был прорыв в реактивной авиации. Но, конечно, он устарел. Россияне сейчас пытаются создать самолетостроение, но, к сожалению, в 1990-е было много летчиков, которые сегодня производятся в России, но техническому уровню практически не соответствуют.

– Иван, вы говорите, что компьютер управляет самолетом, а почему тогда «человеческий фактор» – наиболее частая причина авиакатастроф?

– Имя вы говорите, но компьютер управляет самолетом, а почему тогда «человеческий фактор» – наиболее частая причина авиакатастроф?

– Имя вы говорите, но компьютер управляет самолетом, а почему тогда «человеческий фактор» – наиболее частая причина авиакатастроф?

– Роботу компьютера все равно контролировать самолет. Человек сам не летает. И ошибки пилотов случаются. Бесспорно, очень важно и проще всего списать все на человеческий фактор. Но, как

правило, должно сойтись очень много факторов, чтобы произошло крушение самолета.

– После столь частых сообщений о катастрофах самолетов, в том числе и гражданских, как чувствует себя ваша семья? Вот, например, вечером сообщили про рухнувший самолет и жертвы, утром как на работу отправляет вас семья – как всегда?

– Конечно, они переживают. И мы переживаем. Но не за себя, а за наших коллег, за людей, пытаемся разобраться, почему это произошло.

В этом году «Белавиа» была включена в рейтинг безопасности авиакомпаний мира. Получила 5 баллов из 7 возможных. Это очень высокая оценка. И с каждым годом она будет выше, потому что белорусский перевозчик обновляет свой парк. У «Белавиа» есть два новых «Эмбраера», теперь вот новый «Боинг» появился, еще два «Боинга» от американского производителя получим в следующем году.

– Но большинство самолетов не новые, купленные в лизинг. А как долго можно эксплуатировать самолет?

– Конечно, новый – это всегда лучше. Но если самолет эксплуатировался более 10 или 15 лет, это не значит, что он является хламом. Важно, как использовался самолет, каким было техническое обслуживание. Для самолета фактически нет понятия изношенности. Можно летать на воздушном судне и 20, и 25 лет. Я абсолютно уверен в том, что, приобретя поврежденный самолет, белорусская сторона очень тщательно подходит к выбору судна. А покупали старые самолеты потому, что цена намного меньше.

Но тенденции последних лет вы видите какаа – покупаем новые лайнеры.

– Новые самолеты летают не так много времени, а билеты на самолеты «Белавиа» очень дорогие. Почему?

– Это вопрос не ко мне, пилоты не формируют цены на билеты. Это формируют авиакомпании. У же его работодатель должен думать, как повысить специалиста, чтобы он не ушел.

– Медкомиссия – это, безусловно, важно, и требования к здоровью пилотов сейчас очень строгие, и был скачок строжайше. Благодаря нашему профсоюз мы имеем возможность посещать бесплатно бассейны, тренажерный зал, профилакторий, санаторий. Держим физическую форму.

Мы постоянно учимся, мы не имеем права летать, не закончив определенные курсы по повышению квалификации. Например, английский язык совершенствуем до идеального уровня, экзамен сдаем раз в год. А иначе нельзя: сегодня во всем мире, даже в российских аэропортах, радиообмен идет на английском языке, все документация – только на английском.

– Взаимная все планы и минусы, вы бы порекомендовали эту профессию тем, кто о ней мечтает?

– Быть пилотом – очень ответственно. Работа тяжелая, изматывающая, ты леташь и днем, и ночью. Рабочий день может начаться ранним утром, а закончиться с полнолунием, ведь сплотишь и задержки рейсов, и плохая погода. Индустрия постоянно меняется, есть спады и падения. Сегодня профессия пилота высокооплачиваемая, а будет ли так завтра? Но летчик – это особый статус, это высокий престиж. Не секрет, что девушкам нравятся мужчины в форме, особенно, если они летчики.

У меня есть племянник, и я бы желал ему стать летчиком. Но профессию, которую выбираешь, нужно любить.

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

– Стать командиром самолета

Учора Вікторыя Азаранка дала ў Мінску ўрокі тэніса для дзяцей

Нагатаем, прыкладна месяц там Вікторыя напісала ў сацыяльных сетках: «Атрымала навіну аб сваёй ўрачы, што і са сваёй бойфрэндэ станем быццямі напрыканцы года». Прозвішча бойфрэнда не агадвалася, але некаторыя СМІ выказалі здагадку – магчыма, гэта амерыканец Біл Макінз, з якім старшэнка ў апошні час паказвалася на публіцы. Учора Вікторыя паўнапраўна дзяцц, а вост «зносныя з журналістам» ў гэты дзень у яе не былі запіланамы. Хаця пытанні прыватнага жыцця яна і так старэцца пакідае без адказу. Мае права...

Алесь СВЯТЛАНЧ.

Фота: фотак.

ОЛИМПИАДА-2016

Беларусь – между Азербайджаном и Турцией...

Предлагает вашему вниманию итоговый медальный зачет Олимпийских игр, которые прошли в Бразилии.

Страна	Золото	Серебро	Бронза	Всего
1. США	46	37	38	121
2. Великобритания	27	23	17	67
3. Китай	26	18	26	70
4. Россия	19	18	19	56
5. Германия	17	10	15	42
6. Япония	12	8	21	41
7. Франция	10	18	14	42
8. Южная Корея	9	3	9	21
9. Италия	8	12	8	28
10. Австралия	8	11	10	29
11. Япония	8	7	4	19
12. Бразилия	8	3	4	15
13. Бразилия	7	6	6	19
14. Испания	7	4	6	17
15. Кения	6	6	1	13
16. Япония	6	3	2	11
17. Хорватия	6	3	2	10
18. Куба	5	2	4	11
19. Южная Зelandия	4	9	5	18
20. Канада	4	3	15	22
21. Узбекистан	4	2	2	13
22. Казахстан	3	5	9	17
23. Колумбия	3	2	3	8
24. Швейцария	3	2	2	7
25. Иран	3	1	4	8
26. Греция	3	1	4	11
27. Аргентина	3	1	0	4
28. Дания	2	6	7	15
29. Швеция	2	6	3	11
30. ЮАР	2	6	2	10
31. Украина	2	5	4	11
32. Сербия	2	4	2	8
33. Польша	2	3	6	11
34. КНДР	2	3	2	7
35. Бельгия	2	2	2	6
36. Таиланд	2	2	2	6
37. Словакия	2	2	0	4
38. Грузия	2	1	4	7
39. Азербайджан	1	7	10	18
40. Бразилия	1	4	9	14
41. Уругвай	1	3	4	8
42. Армения	1	3	0	4
43. Чехия	1	2	7	10
44. Эфиопия	1	2	5	8
45. Словения	1	2	0	3
46. Индонезия	1	2	0	3
47. Румыния	1	1	3	5
48. Бахрейн	1	1	0	2
49. Вьетнам	1	1	0	2
50. Таиланд	1	0	2	3
51. Гагацские острова	1	0	1	2
52. Кор-д'Ивуар	1	0	1	2
53. Независимые спортсмены	0	1	2	3
54. Иордания	0	1	1	2
55. Косово	0	0	1	1
56. Пуэрто-Рико	0	0	1	1
57. Сингапур	0	1	0	1
58. Таджикистан	0	0	0	0
59. Финляндия	0	0	0	0
60. Малайзия	0	4	1	5
61. Мексика	0	3	3	6
62. Алжир	0	2	0	2
63. Ирландия	0	2	0	2
64. Литва	0	1	3	4
65. Болгария	0	1	2	3
66. Венесуэла	0	1	0	1
67. Индия	0	1	1	2
68. Монголия	0	1	1	2
69. Бурунди	0	1	0	1
70. Иран	0	1	0	1
71. Катар	0	1	0	1
72. Нигер	0	1	0	1
73. Филиппины	0	1	0	1
74. Норвегия	0	1	0	1
75. Египет	0	0	3	3
76. Уганде	0	0	2	2
77. Израиль	0	0	2	2

У мінутным нумары «Народнай Воли» была інфармацыя, зробленая паводле матэрыяла белПАН, пра казус на беларуска-расійскай мяжы: супраўніжцы памежнай службы ФСБ Расіі спіялі на

ЗОРНЫ ГОСЦЬ

Уладзіслаў Ганчароў:

«А зараз хацеў бы на востраў...»

20-гадовы батціст Уладзіслаў ГАНЧАРОЎ, які заваяваў на Алімпіядзе ў Рыа для беларускай зборнай адны залаты медаль, распавёў «Народнай Волю» пра Бразілію, запяветныя мары і асабістае жыццё.

Уладзіслаў са сваёй дзяўчынай Ганнай.

Няк прызвычаіцца да ўсёго гэтага, — шчыра прызнаецца ён. — Не хацу такой славы і такой мітуці. Але ж нічога не паробіш...

— Давяце з пачатку. У секцыю на скачках на батуе са сваёй прымалі?

— Так, шэсць гадоў мне было тады. Хаця спаткаў займаўся гімнастыкай, мне вельмі падабалася скакаць. А батут — сама тое.

— Давяце, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Пра вост, мекскаў дома не быў, але затым стоўкі падарунаў прызвыі? Карціны нейкія, суверны, якія на той час лічыліся рэдасцю. Не паверыце, але аднойчы дадому з камандзіроўкі нават маленцку прывёз! Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

— Можа быць, хаця я тую малпу асабіла і не памятаю, мне тады два гады было. Пра гэта мне затым бацькі распавядалі.

— Казуць, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

— Можа быць, хаця я тую малпу асабіла і не памятаю, мне тады два гады было. Пра гэта мне затым бацькі распавядалі.

— Казуць, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

— Казуць, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

— Можа быць, хаця я тую малпу асабіла і не памятаю, мне тады два гады было. Пра гэта мне затым бацькі распавядалі.

— Казуць, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

— Казуць, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

— Можа быць, хаця я тую малпу асабіла і не памятаю, мне тады два гады было. Пра гэта мне затым бацькі распавядалі.

— Казуць, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

— Казуць, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

— Можа быць, хаця я тую малпу асабіла і не памятаю, мне тады два гады было. Пра гэта мне затым бацькі распавядалі.

— Казуць, паляўчыныя казкі, якія займаюцца спортам, дзяццства на сутнасці няма. Гэта так?

— Безумоўна. У той час, калі мае аднагоці недзе гуляў на вуліцы, а вольнай хвілінка не бачыў. У 8 раніцы ішоў у школу, да 14:00 — на занятках. Затым 3—4 гадзіны трэнеруі, толькі ў сем гадзін вечаа прыходзіў дадому. Пасё, зрабіў урокі — і адразу ў ложа.

— Батцкі былі не супраць вашага захаплення? Усе ж такі скачкі на батуце збоку маглі падацца граўматычным відам спорту...

— Іх, хутчэй, не гэта хвалявала, а тое, што я прыходзіў з трэнеркава выхадзіць як лімон. Напат да трэнаа хаціў, казай: «Можа, хопіць?» Трэнер, наадварот, перахваліў: «Хлопец здольны, аму ні ў якім разе непагта кідаць батут».

— Я жыву толькі з мамай, хаця і яна зараз працуе ў Расіі. А тата сшыю ад нас гадоў днаццаць таму. Ён, дарчы, працаваў памочнікам капітана на Рыжскім ганцдэйвым флоце. Палову свету абдэціў. Праўда, яна ў нас не прыжылася. Некалкі дзен пабыла, а затым яе камусіць падарылі.

— Ведаючы, як любіць скакаць малпы, у вас у дзяццствё добры трэнер быў...

НЕ ПРАПУСЦІЦЕ!

Запрашаюць «Барадуліні»

Другі год запар у Віцебску пройдзе мерапрыемствы ў гонар народнага паэта Беларусі Рыгора Барадуліна. Як і ў мінулым годзе, асноўнай пляцоўкай будзе Арт-прастора, вул. Талстога, 7 (філіял Віцебскага цэнтра сучаснага мастацтва).

“У гэтым годзе мы вырашылі пашырць кола запрашаных гасцей, а таксама паспрабаваць актывізаваць і ўласна віцебскія творчыя сілы”, — распавядае адзін з арганізатараў Уладзімір Булак.

«Кі і ў мінулыя гады, асноўным складнікам свята будзе маркет, на які мы запрасім віцебскіх майстроў, а таксама відомыя ініцыятывы і інтэрнэт-крамы knihi.by, belarusam.by, prastota.by. Кожны жадаючы зможа набыць не толькі падарункі і сувеніры, але і кнігі беларускіх аўтараў, а таксама абмяніць свае рэчы на тых, што спадабюцца ў кутку фе-маркета».

Сярод запіланаваных актывістаў — першыя ў сезоне заняткі Муса Навоа з удзелам Анжэлы Тацідзіна, прэзентацыі кнігі і выступленні пісьменнікаў Віктара Марціновіча і Віталія Рыжкова, краязнаўца Міхаіла Пішавара, а ў завершным музэічнай праграма з удзелам групоў «Цінь» з Віцебска, Ілжохан і Саветі С. з Мінска, а таксама традыцыйні кінапаказі на фестывалі кароткаметражак Cinema Perpetuum Mobile і некаторыя супрымаў.

Традыцыйнымі партнёрамі «Барадуліні» выступаюць грамадска-культурныя кампанія «Будзьма Беларусам!», сацыяльная-культурная ўстанова «Віцебск для мяне» і Адапці ідэалагічнай работы, культуры

ПЯТНИЦА, 2 СЕНТЯБРЯ

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь!».
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.45 «Новости».
07.05, 08.05 «Новости экономики».
07.10, 08.10 «Зона Х».
09.10 «След». Серіал.
10.00, 13.00, 16.00 «90 секунд».
11.00, 20.00 «Женский доктор». Серіал.
12.10, 16.30 «Семейные мелодрамы».
13.20 «День в большом городе».
14.25 «Детский доктор».
15.15, 18.40 «Новости региона».
15.25 «Между нами, девочками». Серіал.
17.30 «Terra incognita. Беларусь неизвестная».
18.10 «Тайны следствия».
19.20 «Женщины и спорт».
21.00 «Панорама».
21.45 «Наши».
22.00 «Вальс-бостон». Х/ф.
00.05 «День спорта».
00.15 «Девичья охота». Серіал.

Беларусь 2

07.00 «Телеутро».
09.00, 20.55 «Талейбарометр».
09.05, 17.40 «Моя прекрасная няня». Серіал.
10.10 «Копейка в копейку».
10.45 «Такая работа». Серіал.
11.40 «Репортер».
12.30, 18.50 «Не родился красивой». Серіал.
13.25, 19.50 «Жухня». Серіал.
14.30 «Барышня-крестьянка».
15.30 «Пин-код».
16.15, 23.30 «Ангел или демон». Серіал.
17.10 «Онлайн».
21.10 «Битва экстрасенсов. XII».
22.00 «Спортлото 5 из 36».

СУББОТА, 3 СЕНТЯБРЯ

Беларусь 1

06.25 «Снасяць».
06.50, 22.25 «Моя новая жизнь». Серіал.
08.30 «Крупным планом».
09.00, 12.00, 15.00 «Новости».
09.10 «Клуб редакторов».
11.50 «Сваты-5». Серіал.
09.00 «50 рецензов первого».
12.10 «Дача».
12.50 «Здоровье».
13.45 «Коммунальный детектив». Х/ф.
15.15 «Країна».
16.25 «С чистого листа». Х/ф.
18.15, 21.40 «Хозяйка большого города». Серіал.
21.00 «Панорама».
01.35 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Классная школа». Серіал.
07.55 «Орел и решка. Шопинг».
08.55, 20.55 «Талейбарометр».
09.00 «Счастливы вместе-2».
10.55 «Шрек-2». Мультфильм.
12.30 «Копейка в копейку».
13.10 «Великая иллюзия на Кипре».
13.45 «Барышня-крестьянка».
14.45 «Моду народу».
15.45 «Битва экстрасенсов. XII».
17.55 «Человек-невидимка».
19.00 «Удиви меня-3».
21.10 «Ускорение». Х/ф.
22.00 «Спортлото 6 из 49». «КЕНО».
23.05 «Lady Blog».
23.40 «Добро пожаловать в Зотилинди». Х/ф.

Беларусь 3

08.00, 10.05, 16.35, 21.00 «Калейдаскоп».

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 4 СЕНТЯБРЯ

Беларусь 1

06.50 «Моя новая жизнь». Серіал.
08.30 «Народное утро».
09.00, 12.00, 15.00 «Новости».
09.10 «Арсенал».
09.40 «Сваты-5». Серіал.
10.55 «50 рецензов первого».
12.10 «Новости. Центральный регион».
12.35 «Вальс-бостон». Х/ф.
14.25 «Коробка передач».
15.15 «Твой город».
15.30 «Вокруг планеты».
16.15 «Зона Х. Итоги недели».
16.45 «Тайны следствия».
17.15 «Дом спящих красавиц». Серіал.
20.35 «Навіны надвор'я».
21.00 «Главный эфир».
22.10 «С чистого листа». Х/ф.
00.00 «Коммунальный детектив». Х/ф.

Беларусь 2

07.05 «Классная школа». Серіал.
07.35 «Удиви меня-3».
09.15, 21.10 «Талейбарометр».
09.20 «Великая иллюзия на Кипре».
09.55 «Элементарium».
10.30 «Кулинарный эксперимент».
11.10 «Хочу в телевизор!».
11.20 «Ваше лото». «Пятерочка».
11.50 «Счастливы вместе-2». Серіал.
13.45 «Барышня-крестьянка».
14.40 «Моду народу».
15.30 «Дети шпионов-4». Х/ф.
17.10 «Шрек-2». Мультфильм.
18.45 «Ускорение». Х/ф.
20.30 «Два рубля».
21.45, 22.10 «Юсти». Серіал.
22.05 «Спортлото 5 из 36».
«КЕНО».

«КЕНО».
00.30 «Как я встретил вашу маму». Серіал.

Беларусь 3

07.00 «Дабаранак».
07.35, 12.00, 18.45, 21.00 «Калейдаскоп».
07.50, 12.15 «Размаўляем па-беларуску».
08.00, 17.40 «Адкрытая кніга». Серіал.
09.05, 20.00 «Колы Краіны Саветаў. Былі і небыліцы».
09.45 «Свято далайкі зоркі».
10.10 «Экзамен на дырэктара». М/ф.
11.30 «Сіла веры».
12.20 «Невероятные перамышчэнне». М/ф.
13.55 «Легенды беларуской эстрады».
14.20 «Анталогія "Славянскага базару". "Славянскі базар" у Віцебску-1996».
15.15 «СССР – музыка пад забаронай».
15.45 «Камертон».
16.10 «Дым Айчыны». М/ф.
19.00 «Выбары-2016».
20.40 «Калыханка».
21.15 «Мелодий лета-2016».
22.10 «Час кіно».
22.20 «Апошняя вайна». М/ф.

Беларусь 5

07.50, 18.25, 21.30 «PRO-спорт. Новости».
08.00, 11.05 Хоккей. Олімпійская кваліфікацыя.
09.55, 23.50 Пляжны футбол. Кваліфікацыя к ЧМ-2017.
13.00 Олімпійскія ігры. Ріо-2016. Избранное.
14.55 Хоккей. Олімпійская кваліфікацыя. Словенія–Данія.

17.10 «Фактор силы».
17.50 «Пит-стоп».
18.35 «Овертайм».
18.55 Хоккей. Олімпійская кваліфікацыя. Беларусь–Польша. (В перерыве – «Овертайм».)
21.40 Футбол. Кваліфікацыя к Евро-2017.

ОНТ

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 «Наши новости».
06.05 «Наше утро».
09.05 «Жить здорово!».
10.25 «Контрольная закупка».
11.05, 13.05, 16.15, 18.15, 21.00 «Новости спорта».
11.10 «Модный приговор».
12.20 «Таблетка».
13.10 «Мужское/женское».
14.10 «Время покажет».
16.20 «Дети понедельника». Х/ф.
18.20 «Палины дочки». Серіал.
18.55 «Поле чудес».
20.00 «Время».
21.05 «Три аккорда». Финал.
23.00 «Короли улиц-2: город моторов». Х/ф.
00.30 «Легенды. Live».
01.05 «Ночные новости».

РТР-Беларусь

07.00 «Утро России».
11.00, 14.00, 17.00, 20.00 «Вести».
11.35 «Вся Россия».
12.15 «Записки экспедитора тайной канцелярии». Серіал.
13.50, 16.50, 19.50, 23.00 «Новости – Беларусь».
14.30 «О самом главном».
15.30 «Прямой эфир».
17.30 «Всегда говори «всегда»». Серіал.
19.10, 20.50 «Каменская». Серіал.
22.05, 23.10 «Все только начина-

ется». Серіал.
01.20 Выборы в Государственную Думу Федерального собрания Российской Федерации. Дебаты.

НТВ-Беларусь

05.55 «Астропрогноз».
06.00 «Новое утро».
08.30 «Студия Юлии Высоцкой».
09.00 «Возращение Мухтара». Серіал.
10.00, 13.00, 16.00, 19.00 «Сегодня».
10.25 «Дельта». Серіал.
12.00 «Суд присяжных».
13.20 «Обзор. Чрезвычайное происшествие».
13.45 «Тайны следствия».
14.15 «Кодекс чести». Серіал.
15.05 «Я работаю в суде». Серіал.
16.25 «Улицы разбитых фонарей». Серіал.
18.00 «Говорим и показываем».
19.35 «Экстрасенсы против детективов».
20.00 «Мираж». Х/ф.
22.35 «Большинство».
23.45 «Крутые нулевые».

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 часа».
06.10, 17.25 «Минщина».
06.20, 07.45 «Утро. Студия хорошего настроения».
07.40, 20.10, 22.55 «СТВ-спорт».
08.30 «Тайны Чапмана».
09.30 «Самые шокирующие гипотезы».
10.40 «Семейные драмы».
11.35 «Не ври мне». Серіал.
12.35, 18.05 «Званые uomini».
13.50 «Странное дело».
15.05 «Водить по-русски».
16.10 «Автопанорама».

16.50 «Простые вопросы».
17.10 «Знай наших!».
17.35 «Следаж». Серіал.
19.00 Выступления кандидатов в депутаты Палаты представителей Национального собрания Республики Беларусь шестого созыва.
20.00 «Столичные подробности».
20.15 «Чужой билет». Х/ф.
22.05 «Смотреть всем!».
23.00 «Крик». Х/ф.
00.50 «Звездный ринг».

Мир

06.00 Мультфильмы.
07.00 «Доброе утро, мир!».
09.00, 01.00 «Любимые актеры».
09.35, 22.45 «Обыкновенное чудо». Х/ф.
12.30 «Бремя обеда».
13.00, 16.00, 19.00 «Новости».
13.15 «Верю не верю». Серіал.
16.20 «Секретные материалы».
17.20, 02.00 «Невидимки». Серіал.
19.20 «Любовь с оружием». Серіал.
01.30 «Другой мир».
03.30 «Сердца четырех». Х/ф.
05.00 Мультфильмы.

Россия Культура

06.30 «Евроньюс».
10.00, 15.00, 19.30, 23.30 «Новости культуры».
10.20 «Учитель». Х/ф.
12.05 «Письма из провинции».
12.35 «Загадки острова Пасхи».
13.30 «Маленький принц». Х/ф.
14.40, 16.50, 02.40 «Мировые сокровища».
15.10 «Танго. Аргентинская страсть».
16.10 «Доктор Трапезников. Выжить, а не умереть...».
17.05 «Хранители наследства».
17.55 А.Бенедетти

Микеланджели. Концерт.
19.00 «Смехостанция».
19.45, 01.55 «Искатели».
20.30 «Острова».
21.10 «Донская повесть». Х/ф.
22.40 «Жизнь нелегка... Ваш Сергей Довлатов».
23.45 «Худсовет».
23.50 «Капитал». Х/ф.

Белсат

07.00, 11.50, 20.00 «Студия "Белсат"».
08.25 «Дранько-Майсюк. Цацанчы гандляр з Давыд-Гарадка». Рэпартаж.
08.50 «Загадкі беларускай гісторыі». Тарнова. Ад маентка да камуны».
09.05, 16.00 «Ранча». Серіал.
09.50, 17.45 «Кулінарыя падарожжы Роберта Макловіча».
10.20, 16.45 «Напад Гітлера на Польшчу. Як пачалася Другая сусветная вайна». Д/ф.
11.15 «Мова намова: Янка Маўр».
11.40, 18.45, 18.55 «Гісторыя пад знакам "Пагоня"».
13.50 «Невядомая Беларусь»: "Як пошуг маланкі". Рэпартаж.
14.25 «Таямніца крэпасці шыфраў». Серіал.
15.15 «Невядомая Беларусь»: "Неясныя архівы. Разбілітацыя". Д/ф.
18.10 «Остров Крым. Deja vu». Д/ф.
19.05 «Зоры не спяць».
19.35 «Мова намова: невідучыя людзі».
21.00 «Аб'екты».
21.25 «Выбары-2016. Дэбаты».
22.10 «Іспанія: змярканне караля». Д/ф.
23.05 «Прысуд Францішку Клосу». М/ф.

Гэта, пэўна, лёс: з'явілася «Народная Воля» – і яна тут як тут. Гэтая элігантная жанчына з дзіцячай чысцінёй у вачах і чуйнай душой, з вечна юнымі рамантычнымі парываннямі і ўмудронасцю ад бацькоў і роднай зямлі – спраўдны змагар за Беларусь і беларушчыну, за светлы дзень нашай Радзімы. Уся яна ззяе дабрывай, пяшчотай, мяккасцю і жаночасцю, але яе духоўнай сіле і мужнасці мог бы пазайздросціць і магучыя мужчыны.

Ніна Міхайлаўна Лявончык – душа і твар «Народнай Волі». Яе мілая ўсмішка сустракае шматлікіх наведвальнікаў у прымёрнай рэдакцыі, яе прыветны звонкі голас звязвае прыхільнікаў любімай газеты ў розных кутках краіны з жывым пульсам «бываго» выдання. І кожны ўпэўнены: яго ўважліва выслухоўваюць, зразумоўваюць, падкажуць, параяць і чым толькі можна пастараюцца дапамагчы. А мы, хто побач з ёю амаль штодня, адчуваем на сабе ўсю цеплыню і клапатлівасць нашай настоймай пчолак і птушчакі, аддаёнай шай агульнай справе папалечніцы з яе бурлівай, але мэтаакіраванай энергіяй.

У бясконцай плыні неадкладных і гарачых спраў яна не проста застаецца па-ранейшаму маладой, дзейснай, усім патрэбнай і незамяненнай, а з гадамі – і гэта ўсім навідавоку – спраўдны маладзец. Насуперак усім пашпартным дадзеным! Сёння ў нашай Ніны Міхайлаўны – прыгожы, хвалюючы юбілейны дзень: сем дзясяткаў прайздана на жыццёвым шляху. І вось дзіва: тое, што некалі было напісана ў вершы, абсалютна адпавядае дню сённяшняму, нават больш – пацвярджаецца зноў і зноў з пераканаўчай сілай. Усё сыходзіцца, і ўсё – жывая праўда.

Гэтай яркай, даравітай асобе з багатым унутраным светам, любоўю і веданнем класічнай беларускай літаратуры (а сваіх «самых-самых» паэтаў, сярэд якіх быў асабліва дарагі ёй Ніл Сымонавіч Гілевіч, што ў сваю чаргу з чысцінай сымпатыі ставіўся да Ніны Міхайлаўны як да лепшага сябра, можа чытаць на памяць бясконца з акрыленым натхненнем), ёсць чым ганарыцца. Разам са сваім мужам – вядомым на

З ЮБІЛЕЕМ! Бясконцай маладосці, дарагая Ніна Міхайлаўна!

Паглядзіце на гэты здымак. Ён зроблены нашым усяюдніскам Алесем Сівым пазачора, на самым прыядадні адметнай юбілейнай даты Ніны Міхайлаўны Лявончык – загадчыцы рэдакцыі газеты «Народная Воля».

А цяпер прачытайце верш, прысвечаны ёй жа. Напісаны не цяпер – многа-многа гадоў таму былой каліжанкай Ніны Лявончык, якая была тады супрацоўніцай самай папулярнай у Беларусі «Народнай газеты» пад кіраўніцтвам нескаронага, неўтаймаванага змагара за праўду Іосіфа Сярэдзіча.

Гэта, пэўна, лёс: з'явілася «Народная Воля» – і яна тут як тут. Гэтая элігантная жанчына з дзіцячай чысцінёй у вачах і чуйнай душой, з вечна юнымі рамантычнымі парываннямі і ўмудронасцю ад бацькоў і роднай зямлі – спраўдны змагар за Беларусь і беларушчыну, за светлы дзень нашай Радзімы. Уся яна ззяе дабрывай, пяшчотай, мяккасцю і жаночасцю, але яе духоўнай сіле і мужнасці мог бы пазайздросціць і магучыя мужчыны.

Ніна Міхайлаўна Лявончык – душа і твар «Народнай Волі». Яе мілая ўсмішка сустракае шматлікіх наведвальнікаў у прымёрнай рэдакцыі, яе прыветны звонкі голас звязвае прыхільнікаў любімай газеты ў розных кутках краіны з жывым пульсам «бываго» выдання. І кожны ўпэўнены: яго ўважліва выслухоўваюць, зразумоўваюць, падкажуць, параяць і чым толькі можна пастараюцца дапамагчы. А мы, хто побач з ёю амаль штодня, адчуваем на сабе ўсю цеплыню і клапатлівасць нашай настоймай пчолак і птушчакі, аддаёнай шай агульнай справе папалечніцы з яе бурлівай, але мэтаакіраванай энергіяй.

У бясконцай плыні неадкладных і гарачых спраў яна не проста застаецца па-ранейшаму маладой, дзейснай, усім патрэбнай і незамяненнай, а з гадамі – і гэта ўсім навідавоку – спраўдны маладзец. Насуперак усім пашпартным дадзеным! Сёння ў нашай Ніны Міхайлаўны – прыгожы, хвалюючы юбілейны дзень: сем дзясяткаў прайздана на жыццёвым шляху. І вось дзіва: тое, што некалі было напісана ў вершы, абсалютна адпавядае дню сённяшняму, нават больш – пацвярджаецца зноў і зноў з пераканаўчай сілай. Усё сыходзіцца, і ўсё – жывая праўда.

Гэтай яркай, даравітай асобе з багатым унутраным светам, любоўю і веданнем класічнай беларускай літаратуры (а сваіх «самых-самых» паэтаў, сярэд якіх быў асабліва дарагі ёй Ніл Сымонавіч Гілевіч, што ў сваю чаргу з чысцінай сымпатыі ставіўся да Ніны Міхайлаўны як да лепшага сябра, можа чытаць на памяць бясконца з акрыленым натхненнем), ёсць чым ганарыцца. Разам са сваім мужам – вядомым на

І пад гукі клавішаў Алеся Вельмі добра, хораша спяваць.

Свеціць прыцягальна ў небе зорка, Прадказальна, здэцка, шэпча штось...

А калі спяваецца, сяброўка, Дык каханне ёсць і маладосць.

Ёсць яно! Не трэба прыбядняцца, Кроцьчы хай яно з табой скрозь. А табе ўсяго ж, ну, толькі ...наццаць, ...наццаць – і ні кропелькі не больш!

І пяшчота, і жаночасць наша – Невычэрпнай творчасці выток. Адтаго з натхненнем грае Саша, Падмагае Міша – твой сыноч.

І лунае песня ў паднябесці, І яе нікому не стрываць,

Валянціна ШУСТ.

Іосіфа Сярэдзіча. Гэта, пэўна, лёс: з'явілася «Народная Воля» – і яна тут як тут. Гэтая элігантная жанчына з дзіцячай чысцінёй у вачах і чуйнай душой, з вечна юнымі рамантычнымі парываннямі і ўмудронасцю ад бацькоў і роднай зямлі – спраўдны змагар за Беларусь і беларушчыну, за светлы дзень нашай Радзімы. Уся яна ззяе дабрывай, пяшчотай, мяккасцю і жаночасцю, але яе духоўнай сіле і мужнасці мог бы пазайздросціць і магучыя мужчыны.

Ніна Міхайлаўна Лявончык – душа і твар «Народнай Волі». Яе мілая ўсмішка сустракае шматлікіх наведвальнікаў у прымёрнай рэдакцыі, яе прыветны звонкі голас звязвае прыхільнікаў любімай газеты ў розных кутках краіны з жывым пульсам «бываго» выдання. І кожны ўпэўнены: яго ўважліва выслухоўваюць, зразумоўваюць, падкажуць, параяць і чым толькі можна пастараюцца дапамагчы. А мы, хто побач з ёю амаль штодня, адчуваем на сабе ўсю цеплыню і клапатлівасць нашай настоймай пчолак і птушчакі, аддаёнай шай агульнай справе папалечніцы з яе бурлівай, але мэтаакіраванай энергіяй.

У іх сям'і сёння вылікае свята – як і ў нашай рэдакцыйнай сям'і. Вітаючы ўсім сэрцам нашу Ніну Міхайлаўну са слаўным юбілеем, зчыным усім сэрцам: будзьце ў добрым здароўі, не развітайцеся з маладымі пампеннямі! І хай спраўдзіцца вашы самыя дзёрзкія, светлыя і прыгожыя мары!

З павагай і любоўю калектыву «Народнай Волі».

...І ні кропелькі не больш!

Прысячаеца юбіяру Ніна Міхайлаўна ЛЯВОНЧЫК

Паглядзі наўко! – якое лета! Выспеў шчодры, важкі ураджай. Нашы песні хоць і не дапеты – Даспяваем, Ніна, пачакай.

Іх ля сэрца цепліцца нямала, Працастор імкнуча цераз край. Чуеш? Завінелі вунь цымбалы... Ты ім, Ніна, ціха падпайвай.

І пяшчота, і жаночасць наша – Невычэрпнай творчасці выток. Адтаго з натхненнем грае Саша, Падмагае Міша – твой сыноч.

І лунае песня ў паднябесці, І яе нікому не стрываць,

Валянціна ШУСТ.

Рэкламны адзел:

narodnayav@gmail.com
тэл.: +375 29 8 444 725,
+375 29 111 30 77, +375 17 328-66-09

Адрас рэдакцыі: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмыя: тэл./факс (017) 328-68-71.
nvonlineinfo@gmail.com
<http://www.nv-online.info>

Падпісныя індэксы:

63222 – для індывідуальных падпісчыкаў,
63222 – для прадпрыемстваў і арганізацый.

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэзюмэ і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыя, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Моўцы друкавальна матэрыялы, у якіх пазначаны аўтары не падзяляюцца газетай. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі сродку масавай інфармацыі №47 ад 6 студзеня 2010 г. выдана Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні дзяржаўнага прадпрыемства «Выдавецтва «Беларускі Дом друку», ЛП №02330/106 ад 30.04.2004. Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друк 25.08.2016 у 17.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж 25 020 экз. Заказ № 3178

00.50 «Мент». Серіал.

00.40 «Танго. Аргентинская страсть».

00.40 «Танго. Аргентинская страсть».